

SUARISTES VALENCIANS, DAVANT LES ELECCIONS

La força de Castelló

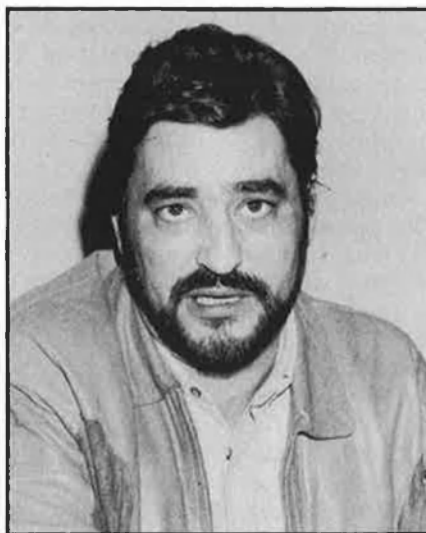
El Centre Democràtic i Social ha estat dels primers partits que ha resolt el sempre polèmic tema de la candidatura a la presidència de la Generalitat Valenciana. Pedro Gozalbo Herrero, president provincial del partit a Castelló, serà el candidat suarista al Palau de Benicarló.

Albert Vicent

Pedro Gozalbo serà candidat si el Comitè Executiu Nacional del CDS ho ratifica, en una reunió qualificable de pur tràmit. L'elecció de Gozalbo, presa a la darrera sessió del Comitè Federal del CDS, es pot interpretar com un signe més de la força que els suaristes de Castelló estan aconseguint al si del partit al País Valencià.

Després de quatre anys d'absència a les institucions valencianes, el centre té previst emprendre la seva particular reconquesta de l'espectre polític i, com es tradicional a totes les reconquestes, han començat per concentrar les seues forces al nord del país. Així, a més de nomenar Pedro Gozalbo candidat a la presidència de la Generalitat, el CDS té previst desembarcar Agustín Rodríguez Sahagún, portaveu del grup parlamentari del CDS al Congrés dels Diputats, perquè presencie l'elecció i la constitució del comitè local del Partit a l'Alt Palància.

Finalment, el senyal d'eixida cap a les eleccions de juny, el donarà Adol-

Pedro Gozalbo Herrero.

fo Suárez. L'ex-president del govern visitarà Castelló amb el motiu de la celebració a Benicàssim del Congrés Federal Constituent del CDS. Amb la seva assistència, programada per a la primera quinzena de juny, el líder centrista supervisarà l'elecció del Comitè Executiu Federal i el nomenament del corresponent president fede-

ral, a més de confirmar el programa electoral autonòmic.

Junt amb Pedro Gozalbo, el CDS castellonenc recolza en noms com Hipólito Beltrán, actualment directiu de l'empresa Petromed i candidat a l'alcaldia de Castelló, i Carlos Laguna, ex-militant del PSOE i secretari provincial del partit. Hipólito Beltrán i Pedro Gozalbo van fer les primeres passes polítiques a la UCD, formant part de l'anomenat «sector crític», nom que responia al fet que les reunions se celebraven a un magatzem de taronges i, segons els protagonistes presumeixen, per l'acidesa de les seues crítiques a la resta de les baronies de l'extinta coalició centrista. La seua oposició frontal a l'aparell liderat aleshores per Monsonís, Farnós i Lamo de Espinosa desembocà en l'abandó del partit en 1981; així, s'integraren en el PAD fins que aquesta formació socialdemòcrata va ser absorbida pel PSOE.

A final de 1982, Pedro Gozalbo va assumir la presidència de la gestora provincial de l'aleshores recent constituït CDS. Un reduït grup procedent de la classe mitjana alta afrontà les eleccions locals del 83, després de les quals es produïren notables baixes, a conseqüència dels resultats obtinguts. Actualment, després de quatre anys de travessia pel desert, el centre d'Adolfo Suárez compta a Castelló amb 400 militants i a les passades eleccions generals les comarques castellonenques atorgaren al CDS, proporcionalment al nombre d'habitants, més percentatge de vots que les circumscripcions de València i Alacant.

Tanmateix, el panorama centrista a Castelló no és tan tranquil com sembla. De nou les figures d'Enrique Monsonís, ara president provincial de la gestora del partit regionalista Coalició Valenciana i ex-president del Consell, i Pedro Gozalbo s'enfronten en la lluita pels vots centristes. En l'ombra, la possible presència de l'ex-ministre d'agricultura en l'època d'UCD, Jaime Lamo de Espinosa. Per ara, Pedro Gozalbo s'esforça a descartar qualsevol matrimoni polític amb el seu ex-company de partit: «Un partit com Coalició Valenciana que declara des del moment de la seua creació una intenció d'ajuntar-se amb altres forces per fer un front antisocialista no és el partit que pot venir amb nosaltres». I és que el candidat suarista descarta les aliances pre-electorals, ignora les ganyotes de Jorge Verstrynge i és tallant: «Els vots en contra, bé en contra del socialisme, de

Fraga o de qui siga, són vots miserables».

El centre, segons **Pedro Gozalbo**, cedí vots al PSOE i a la dreta. Ara és l'hora de recuperar-los. A més, la configuració del centre progressista que el duc dissenya des de Madrid passa per l'obtenció dels vots d'una joventut que, en paraules de **Pedro Gozalbo**, «ja no sintonitza amb el PSOE ni amb els moviments tradicionals d'esquerra». I, com per als comitès autonòmics l'esquer dels tres mesos de mili ja no serveix, la propaganda centrista està carregada de noves propostes: «Plans d'ajuda a l'aprenentatge finançats per la Generalitat, cooperació amb les empreses, augment de la dotació de les beques i, sobretot, fomentar la participació dels joves, l'acció directa».

Pel que fa a la gestió de **Joan Lerma** al llarg dels darrers quatre anys, el candidat centrista planteja nous reptes: «Joan Lerma és un home notable, de caràcter dolç, tranquil i moderat que ha sabut estar al front del Consell sense que ací mai no passe res. Ací no ha passat res ni quan han tancat Alts Forns del Mediterrani, ni amb la crisi del calçat a Elda o Imepiel, ni quan les gelades ho han arrasat tot ni quan el desastre de Tous. Aquesta és una habilitat prodigiosa. Jo desitjaria a **Joan Lerma**, si renova el càrrec, que començàs a governar, a complicar-se la vida, que tots els valencians notàssem que hi ha un govern que serveix per a alguna cosa. El Palau de Benicarló i les institucions han produït molta revolada per a uns pocs que s'han vist afavorits i col·locats, però, per als altres valencians, les corts pareixen de paper i la nació valenciana no existeix».

«El projecte valencià, que tanta gent interessada pel nacionalisme està esperant, el PSOE no l'ha realitzat, malgrat la presència del PSPV. Potser la desaparició del PNPV i la poca incidència de la UPV a les institucions ha restat importància al nacionalisme».

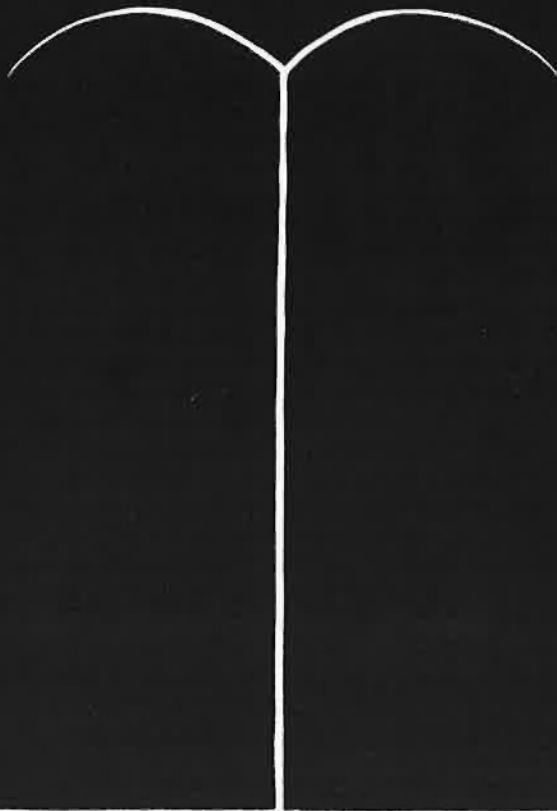
Mentrestant, entre crítiques a la política educativa de **Ciscar** i promeses de nous plans econòmics, el CDS pren posicions. A més d'avançar-se en l'elaboració de candidats i integrar alcaldes amb ambicions, la política de fitxatges ha aconseguit atraure fins les files centristes **Juan Santiago Carmona**, ex-president de l'Associació Gitana de Castelló, amb moltes possibilitats d'accedir a un dels primers llocs de la llista municipal. Bones maneres, no li'n falten, a aquest centre amb vocació d'alternativa de poder. □

MÓN I MISTERI DE LA FESTA D'ELX

Saló del Timell i Capella de Santa Agata

Febrer, març i abril de 1987

Barcelona

Concert escenificat DEL MISTERI DELX

Santa Maria del Mar Dia 12 a les deu del vespre

Generalitat de Catalunya

Ajuntament de Barcelona